

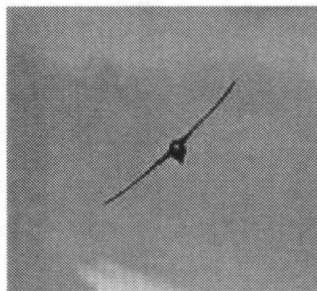
Zomeravond

Carel de Vink

Het is, laten we zeggen, de tweede week van augustus. Na een niet al te inspannende werkdag in een te warm gebouw kies ik voor een tuinstoel en een boek. De avondlucht maakt loom. Ergens ver weg hoor ik een onweersbui rommelen. Voorlopig belooft de avond rust: de meeste burens zijn op vakantie.

Alleen de tergende geur van een beginnende barbecue ergens verderop verraadt de aanwezigheid van mensen. Zolang er geen harde muziek gedraaid wordt, maak ik kans op het ontdekken van wat leuke vogels die hoog mijn woonwijk passeren. Dus leg ik mijn verrekijker klaar en begin aan de eerste bladzijde van mijn boek. De oren gespist...

Terwijl de rooklucht van verre burens verandert in een vage mengeling van zoete vleesgeur en een bittere schroeilucht, speur ik met regelmaat de lucht af. Het is de jaarlijkse 'dip' in de vogelwereld. Twee weken geleden zou ik gekozen hebben voor een uur Bovenmeent met kans op steltlopers op doortrek en een roepende Waterral of zelfs een Porseleinhoen. Om daarna fietsend te genieten van grote zwermen Gierzwaluwen die zich boven de bebouwing luidkeels verheugden op hun aanstaande vertrek. Nu zie ik af en toe een Boerenzwaluw over flitsen. En zowaar nog twee Gierzwaluwen. Wat een verschil met de honderden van tien tot twintig dagen terug!

Gierzwaluw
(Bron onbekend)

Ergens hoor ik het 'geprut' van Huiszwaluwen. Die horen niet bij de dagelijkse passanten boven

Bussum. Dus, kijker in de aanslag. Ik probeer het geluid te scannen, maar voor ik de richting kan bepalen meldt zich het alles overstemmende gebrom van een KLM-toestel. Tja, het Gooi ligt nu eenmaal in de aanvliegroute van Schiphol. Ik duik in mijn boek, maar zie prompt uit mijn ooghoek iets bruins bewegen. Achterin de tuin scharrelt een Heggenmus over de tegels. Zou dat het mannetje zijn dat dit voorjaar twee broedsels gelijktijdig te verdedigen had tegen indringers:

één vrouwtje bij onze burens in de Gelderse roos en op zeven meter hoogte een tweede in onze klimop. Sinds in onze wijk steeds meer sierconiferen worden verwijderd omdat ze te groot worden en teveel schaduw veroorzaken, is de belangstelling van deze soort voor mijn kleine tuin toegenomen. Het beestje vliegt op en zingt vanaf het schuurtje een flard van zijn liedje. Als ik bof, hoor ik straks ook nog een late Merel zacht zingen.

Het is de tijd dat vogels uit het zicht blijven. De jongen zijn grootgebracht. Het verenkleed is versleten en aan vernieuwing toe. Dat brengt veel vogels in een verborgen fase van hun jaarlijkse cyclus. Menig vogelliefhebber schakelt over op aandacht voor dagvlinders, libellen en planten. Maar wie de avondlucht afspeurt, kan best nog wel genieten van vogelleven. Van lezen komt niet veel: er komt een groepje Holenduiven over. Verleden jaar vloog in zo'n kluitje een Zomertortel mee. De slaaptrek van de Huismus begint: drie tuinen verderop verzamelen zich elke zomeravond 40 tot 60 van die luidruchtige slaapkoppen in de dichte bladkroon van een niet eens zo grote lijsterbes. Wat hoger koersen Kokmeeuwen naar hun nachthotel. Haaks daarop vliegen acht Wulpen westwaarts. Hun melancholieke roep krijgt aanvulling van een heldere triller: ergens moet een Oeverloper door de heldere lucht klieven. Wacht, het klinkt alsof hij wat meer naar het zuiden passeert. Helaas, opnieuw meldt zich een metalen vogel: de Oeverloper blijft onvindbaar en een toestel van de Lufthansa ronkt over. Een ongetwijfeld luidkeels rondvliegende slaaptroep Kauwen blijft onhoorbaar, tot het geluid van het technisch reiswonder vervaagt. Weinig welluidend, maar absoluut welkom, gaan vijf Blauwe Reigers naar west.

De eerste muggen melden zich. Op een bepaalde manier zijn ze dol op me, maar ik niet op hen. Maar wie van de natuur houdt, neemt

muggen maar beter voor lief. Goed, het wordt geen avond met spectaculaire soorten. Maar na elke vijf of zes regels speur ik de hemel af. Dat levert me wat Groenlingen op, opnieuw Boerenzwaluwen met in hun midden een Oeverzwaluw. Hoor ik daar de Regenwulp? Vergeet het maar, de KLM voert vanavond een soort reclamecampagne voor vliegvakanties. Nee, wacht: daar ontdek ik er toch drie! Dat is boffen!

Ik doe een hernieuwde poging om het eerste hoofdstuk uit te krijgen, maar het wordt te schemerig. De Merel tjakkert, maar vergeet te zingen. Een vroege vleermuis schicht over het dak van mijn achterburen (op vakantie in

Turkije, per herrievogel!). De kat van de buurman (vliegend naar Marokko) begint een aria. De muggen zingen de tweede stem en worden nu toch echt hinderlijk. Ik klap mijn boek dicht, sluit de tuinpoort af en kijk door het keukenraam nog even naar de lucht. Het onweer nadert: ik zie geflikker van de bliksem. Vaag, maar onmiskenbaar. Een donker silhouet met kermisverlichting aan de punten brengt toeristen naar Nederland, of vakantiegegers terug naar huis. Ik schuif het gordijn dicht en zie nog net het ranke silhouet van een Boomvalk voorbij schieten. Er eindigt een zomeravond vol vakantierust. Tenminste...

